

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 55

Rozeslána dne 30. srpna 1993

Cena Kč 5,10

O B S A H:

- 225. Vyhláška ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 291/1991 Sb., o základní škole
- 226. Vyhláška České národní banky o vydání bankovek po 50 Kč
- 227. Sdělení ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o vzájemném zaměstnávání občanů
- 228. Sdělení ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o sociálním zabezpečení
- 229. Sdělení ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o generelním vymezení společných státních hranic
- 230. Sdělení ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o osobních dokladech, cestovních dokladech, řidičských dokladech a evidenci vozidel

Redakční sdělení o opravě chyb ve sděleních ministerstva zahraničních věcí č. 64/1993 Sb., č. 65/1993 Sb. a č. 80/1993 Sb.

225

VYHLÁŠKA

ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy

ze dne 24. srpna 1993,

kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky
č. 291/1991 Sb., o základní škole

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy podle § 13 písm. f) zákona České národní rady č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, stanoví:

Čl. I

Vyhláška ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 291/1991 Sb., o základní škole, se mění a doplňuje takto:

1. V § 10 se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Při hodnocení prospěchu žáka může být u žáka v prvním až třetím ročníku ve všech vyučovacích předmětech a u žáka ve čtvrtém ročníku ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření použito širší slovní hodnocení. O použití širšího

slovního hodnocení rozhodne ředitel školy na základě návrhu učitele a souhlasu zástupce žáka. Přechází-li žák na jinou školu, je klasifikován podle odstavce 1.“

Dosavadní odstavce 2 až 7 se označují jako odstavce 3 až 8.

2. V § 10 se na konci nově označeného odstavce 7 připojuje věta, která zní: „U žáka prvního až devátého ročníku s prokázanou specifickou vývojovou poruchou učení nebo chování rozhodne ředitel školy o použití širšího slovního hodnocení na základě žádosti zástupce žáka.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 1993.

Ministr:
Piřha v. r.

226

VYHLÁŠKA

České národní banky

ze dne 10. srpna 1993

o vydání bankovek po 50 Kč

Česká národní banka stanoví podle § 22 písm. a) zákona České národní rady č. 6/1993 Sb., o České národní bance:

§ 1

Dnem 6. října 1993 se vydávají do oběhu bankovky po 50 Kč vzoru 1993 (dále jen „bankovka“).

§ 2

(1) Bankovka je 64 mm široká a 134 mm dlouhá. Přípustná tolerance v její šířce a délce je $\pm 1,5$ mm. Bankovka je vytištěna na přírodně zbarveném papíru s lokálním stupňovitým vodoznakem a ochranným okénkovým proužkem.

(2) Stupňovitý vodoznak je umístěn na 33 mm širokém nepotištěném okraji bankovky (dále jen „kupón“) a tvoří jej portrét svaté Anežky České.

(3) Ochranný okénkový proužek o šířce 1,4 mm je zapuštěn do papíru v kolmém směru k delší straně bankovky po celé její šířce, při pohledu z lící strany přibližně ve třetině délky bankovky. Na lící straně bankovky vystupují vždy po 5 mm na povrch papíru části proužku stříbrné barvy v délce 5 mm, na kterých je ve směru zdola nahoru čitelný negativní mikrotext „50 Kč“.

(4) Bankovka je opatřena ochrannou soutiskovou značkou v podobě písmene „C“, do kterého je vloženo písmeno „S“. Její horní část tištěná v šedé barvě je viditelná na lící straně bankovky nahoře v pravé horní části tiskového obrazce, spodní část tištěná v barvě šedomodré na rubové straně bankovky v levé horní části tiskového obrazce. Celá značka je viditelná z obou stran bankovky v průhledu proti světlu. Při pohledu z rubové strany bankovky je ochranná soutisková značka stranově obrácená.

§ 3

(1) Na líci bankovky je v pravé části tiskového obrazce portrét svaté Anežky České. Je vytištěn tiskem z hloubky v barvě fialové. Jméno „SV. ANEŽKA ČESKÁ“ je umístěno ve dvou řádcích nahoře vpravo od portréту. Je vytištěno rovněž tiskem z hloubky v barvě fialové. V rameni portréту je umístěna ornamentální plocha pro skrytý obrazec, který při určitém

úhlu dopadu světla vytváří tmavé nebo světlé číslo „50“. Ornamentální plocha je vytištěna v barvě tmavošedé. Od portréту vpravo vede souběžně s delšími stranami bankovky sytější pás červené barvy přesahující do 5 mm širokého nepotištěného okraje. Na pásu je shora dolů negativně vyznačeno číslo „50“. Vlevo od čísla je na pásu rovněž negativně vyobrazen rostlinný motiv. Pás, číslo i rostlinný motiv jsou tištěny tiskem z plochy. V pravém horním rohu bankovky je hmatová značka pro nevidomé a slabozraké. Značku tvoří tři pod sebou umístěné kroužky o průměru 4 mm, které jsou od sebe vzdáleny 5 mm. Hmatová značka je vytištěna tiskem z hloubky v barvě fialové a tmavošedé. Při spodním okraji bankovky vlevo je drobným písmem vytištěno tiskem z hloubky v barvě fialové jméno autora návrhu bankovky „O. KULHÁNEK INV.“, vpravo v barvě tmavošedé jméno autora ryteckého přepisu portréту „M. ONDŘÁČEK SC.“.

(2) V levé části tiskového obrazce je ve dvou řádcích umístěn text slovně označující nominální hodnotu bankovky „PADESÁT KORUN ČESKÝCH“, pod ním je uveden ve dvou řádcích název emisní banky „ČESKÁ NÁRODNÍ BANKA“. Pod názvem emisní banky je faksimile podpisu guvernéra České národní banky. Označení představitele emisní banky slovem „GUVERNÉR“ je umístěno pod faksimile jeho podpisu. Letopočet vydání bankovky „1993“ je umístěn pod označením představitele emisní banky. Všechny uvedené texty jsou vytištěny tiskem z hloubky v barvě fialové. Na pozadí textů je v barvě červené vyobrazeno planoucí srdce se slzou uprostřed. Planoucí srdce je umístěno v gotické kružbě vytištěné v barvě šedé. Pozadí je vytištěno tiskem z plochy s drobnými ornamentálními, převážně gotickými motivy v podtisku v kombinaci barvy červené s barvou šedou.

(3) V horní části kupónu je vytištěno tiskem z hloubky velké výrazné číslo „50“ označující nominální hodnotu bankovky. Číslice jsou vytištěny v barvě šedé, která ve spodní části přechází do barvy fialové, jejich plocha je vyplněna drobným rastrem.

§ 4

(1) Na rubu bankovky je v několika odstínech červené barvy v kombinaci s barvou šedomodrou vytištěno velké ozdobné gotické písmeno „A“ s korunkou na pozadí klenby kostela sv. Salvátora, který je součástí komplexu Anežského kláštera. Uvnitř písmene „A“

jsou portréty svatého Františka (nahore) a svaté Kláry (dole). V pravé části tiskového obrazce vede od klenby kostela sv. Salvátora souběžně s delšími stranami bankovky směrem ke kupónu 19 mm široký pás v červené barvě, na kterém je umístěn státní znak České republiky vytištěný rovněž v barvě červené. Státní znak České republiky je shora i zdola ohraničen drobným gotickým ornamentálním motivem, který je vytištěn v barvě šedé. Podtisk v kombinaci červené a šedé barvy je tvořen drobným rastrem. V levém spodním rohu tiskového obrazce je vytištěno v barvě červené číslo „50“, plocha jeho číslic je vyplněna drobným rastrem v kombinaci šedé a červené barvy. Souběžně se spodní stranou bankovky je vpravo od čísla „50“ umístěn nápis „PADĚLÁNÍ BANKOVEK SE TRESTÁ PÓDLE ZÁKONA“. Barva nápisu je červená. Při spodním okraji bankovky jsou drobným písmem v barvě červené vytištěny nápisy „© ČESKÁ NÁRODNÍ BANKA“ (vlevo) a „THOMAS DE LA RUE AND COMPANY LIMITED“ (vpravo). Všechna uvedená zobrazení a texty jsou vytištěny tiskem z plochy.

(2) Označení série bankovky jedním velkým písmenem abecedy a dvojmístným číslem a šestimístné pořadové číslo bankovky je vytištěno ve vodorovném směru vpravo dole pod státním znakem České republiky a ve svislém směru zdola nahoru v polovině kratší strany bankovky při nepotištěném okraji vlevo. Obě označení série a pořadová čísla bankovky jsou vytištěna tiskem z výšky v barvě černé. Číslice vodorovně situovaného pořadového čísla bankovky se směrem zleva doprava zvětšují.

(3) V horní části kupónu je vytištěno tiskem z plochy v barvě červené velké výrazné číslo „50“ označující nominální hodnotu bankovky. Plocha číslic je vyplněna drobným rastrem v kombinaci červené a šedé barvy.

§ 5

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. září 1993.

Guvernér:
Ing. Tošovský v. r.

227

SDĚLENÍ
ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 29. října 1992 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o vzájemném zaměstnávání občanů.

Se Smlouvou vyslovila souhlas Česká národní rada a předseda vlády České republiky ji v zastoupení prezidenta republiky ratifikoval.

Smlouva na základě svého článku 10 odst. 1 byla prozatímně prováděna od 1. ledna 1993 a vstoupila v platnost dnem 3. května 1993.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

SMLOUVA
mezi Českou republikou a Slovenskou republikou
o vzájemném zaměstnávání občanů

Česká republika a Slovenská republika

vedeny přáním rozvíjet hospodářskou spolupráci a umožnit volný pohyb pracovních sil, dohodly se uzavřít Smlouvu o vzájemném zaměstnávání občanů jednoho státu na území druhého státu (dále jen „Smlouva“).

Článek 1

Tato smlouva se vztahuje na občany České republiky s trvalým pobytem v České republice a na občany Slovenské republiky s trvalým pobytem ve Slovenské republice, kteří budou zaměstnáváni na území druhého smluvního státu; zaměstnávání může být uskutečňováno individuálně nebo skupinově.

Článek 2

(1) Vzájemné zaměstnávání občanů jednoho smluvního státu u zaměstnavatele se sídlem na území druhého smluvního státu (dále jen „vzájemné zaměstnávání“) vychází z právních předpisů platných ve státě, kde je sídlo zaměstnavatele, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Vzájemné zaměstnávání podle této smlouvy nevyžaduje udělení povolení k zaměstnání. Zaměstnavatel má povinnost registrovat občany druhého smluvního státu u územního orgánu práce příslušného podle sídla zaměstnavatele.

(3) Pracovní povolení se nevyžaduje ani pro zaměstnance, které zaměstnavatel se sídlem na území jednoho smluvního státu vysílá k výkonu práce na území druhého smluvního státu. Zaměstnavatel je však povinen tyto zaměstnance zaregistrovat u územ-

ního orgánu práce příslušného podle místa výkonu práce.

Článek 3

Občané smluvních států mají při vzájemném zaměstnávání právo pobytu po dobu zaměstnání. Povolení k pobytu se uděluje na základě potvrzení zaměstnavatele o přijetí do zaměstnání.

Článek 4

Příspěvek na zaměstnanost při vzájemném zaměstnávání podle této smlouvy odvádí zaměstnavatel podle právních předpisů platných na území smluvního státu, ve kterém má zaměstnavatel své sídlo.

Článek 5

(1) Podmínky poskytování hmotného zabezpečení uchazečů o zaměstnání (dále jen „podpora“), jeho výše a vyplacení se řídí právními předpisy platnými na území smluvního státu, ve kterém má zaměstnavatel své sídlo.

(2) Doba zaměstnání na území druhého smluvního státu se započítává do doby rozhodné pro vznik nároku na podporu. Pro výpočet podpory se zaměstnání na území druhého státu nepovažuje za zaměstnání vykonávané v cizině.

Článek 6

Zdaňování mezd a platů za práci, jejich náhrad a dalších dávek poskytovaných v souvislosti se vzájemným zaměstnáváním se řídí daňovými předpisy smluvního státu, na jehož území má své sídlo zaměstnavatel, se zřetelem ke Smlouvě mezi Českou republikou

a Slovenskou republikou o zamezení dvojího zdanění.

Článek 7

Finanční plnění plynoucí ze vzájemného zaměstnávání, jakož i podpory, se na území druhého smluvního státu převádějí na základě platební dohody sjednané mezi oběma smluvními státy; pokud by takové dohody nebylo, v méně směřitelné ve státě, kde má zaměstnavatel své sídlo.

Článek 8

Sociální zabezpečení občanů jednoho smluvního státu zaměstnaných na území druhého smluvního státu se řídí Smlouvou mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o sociálním zabezpečení.

Článek 9

Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky a ministerstvo práce, sociálních věcí a rodiny Slovenské republiky upraví ve správním ujednání nezbytná opatření k provádění této smlouvy a způsob použití jejích ustanovení.

Za Českou republiku:
Václav **Klaus** v. r.

Článek 10

(1) Tato smlouva vstoupí v platnost poté, co ji podle svých ústavních předpisů schválí obě smluvní strany. Smlouva bude prozatímně prováděna od 1. ledna 1993.

(2) Smlouva se uzavírá na dobu neurčitou. Každý ze smluvních států ji může písemně vypovědět diplomatickou cestou.

(3) Bude-li Smlouva vypovězena, pozbude platnost po uplynutí šesti měsíců ode dne doručení výpovědi druhému smluvnímu státu.

(4) Tato smlouva může být změněna nebo doplněna se souhlasem obou smluvních států.

Článek 11

Tato smlouva je vyhotovena ve dvou exemplářích, každý v jazyce českém a slovenském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Dáno v Praze dne 29. října 1992

Za Slovenskou republiku:
Vladimír **Mečiar** v. r.

228

SDĚLENÍ

ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 29. října 1992 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o sociálním zabezpečení.

Se Smlouvou vyslovila souhlas Česká národní rada a předseda vlády České republiky ji v zastoupení prezidenta republiky ratifikoval.

Smlouva na základě svého článku 34 odst. 1 byla prozatímně prováděna od 1. ledna 1993 a vstoupila v platnost dnem 3. května 1993.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

SMLOUVA

mezi Českou republikou a Slovenskou republikou
o sociálním zabezpečení

Česká republika a Slovenská republika
v duchu dobré sousedské spolupráce,
s přihlédnutím k dosavadnímu společnému vývoji,
vedeny přáním upravit vzájemné vztahy v oblasti
sociálního zabezpečení
dohodly se uzavřít následující smlouvu:

a dobu ji na roveň postavenou, která zakládá účast
na důchodovém zabezpečení a nemocenském po-
jištění (zabezpečení) podle právních předpisů
smluvních států.

(2) Jiné výrazy v této smlouvě mají význam, který
jim náleží podle příslušných právních předpisů.

ČÁST I

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

(1) Pro účely této smlouvy výraz:

1. „právní předpisy“ znamená zákony a další obecně závazné právní předpisy týkající se sociálního zabezpečení v rozsahu uvedeném v článku 2;
2. „území“ znamená území České republiky nebo Slovenské republiky v hranicích stanovených po rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky;
3. „příslušný úřad“ znamená ministerstvo, do jehož kompetence náleží otázky upravované touto smlouvou;
4. „příslušný orgán“ znamená orgán, který je za takový považován podle vnitrostátních právních předpisů;
5. „nositel zabezpečení“ znamená instituci, které přísluší provádění sociálního zabezpečení v rozsahu uvedeném v článku 2;
6. „rodinný příslušník“ znamená rodinného příslušníka podle právních předpisů smluvního státu, v němž má sídlo nositel zabezpečení, k jehož tíži mají být dávky poskytnuty;
7. „doba zabezpečení“ znamená dobu zaměstnání

Článek 2

(1) Tato smlouva se vztahuje na

- a) důchodové zabezpečení,
- b) nemocenské pojištění (zabezpečení),
- c) státní sociální dávky,
- d) dávky a služby sociální péče.

(2) Tato smlouva se nevztahuje na nově zavedené soustavy nebo odvětví sociálního zabezpečení, pokud se vlády smluvních států nedohodnou jinak. Ustanovení předcházející věty se nevztahuje na přechod ze systému zabezpečení na systém pojištění.

(3) Ve vztahu mezi smluvními státy se nebude přihlížet k závazkům, které vyplývají z mezistátních smluv se třetími státy s výjimkou závazků z důchodového zabezpečení a nemocenského pojištění (zabezpečení).

Článek 3

(1) Pokud není stanoveno jinak, vztahuje se tato smlouva na občany obou smluvních států, jakož i na jejich rodinné příslušníky.

(2) Na uprchlíky, na občany třetích států a osoby bez státního občanství, kteří podléhají nebo podléhali právním předpisům smluvního státu, případně na jejich rodinné příslušníky, se tato smlouva vztahuje, jen po-

kud jde o nároky z důchodového zabezpečení a nemocenského pojištění (zabezpečení).

Článek 4

Při používání právních předpisů jednoho smluvního státu jsou občané tohoto smluvního státu rovni občanům druhého smluvního státu, pokud tato smlouva nestanoví jinak.

Článek 5

Je-li pobyt na území jednoho smluvního státu podmínkou pro nárok na dávky z důchodového zabezpečení a nemocenského pojištění (zabezpečení), nepovažuje se pobyt na území druhého smluvního státu za pobyt v cizině, pokud tato smlouva nestanoví jinak.

Článek 6

Peněžité dávky důchodového zabezpečení a nemocenského pojištění (zabezpečení), na které je nárok podle právních předpisů jednoho smluvního státu, nebudou kráceny, měněny, zastaveny, odňaty nebo zabaveny z důvodů, že se osoba zdržuje na území druhého smluvního státu.

ČÁST II

POUŽÍVÁNÍ PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Článek 7

Pokud články 8 a 9 nestanoví něco jiného, řídí se účast na důchodovém zabezpečení a nemocenském pojištění (zabezpečení) výdělečně činné osoby právními předpisy smluvního státu, na jehož území je výdělečná činnost vykonávána.

Článek 8

(1) Je-li zaměstnanec vyslán zaměstnavatelem se sídlem na území jednoho smluvního státu na území druhého smluvního státu, používají se až do konce 24. kalendářního měsíce po tomto vyslání právní předpisy prvního smluvního státu tak, jako by byl ještě zaměstnán na jeho území.

(2) Je-li zaměstnanec mezinárodní letecké, železniční, silniční nebo říční dopravní společnosti se sídlem na území jednoho smluvního státu vyslán z jeho území na území druhého smluvního státu, používají se i nadále právní předpisy prvního smluvního státu tak, jako by byl ještě zaměstnán na jeho území.

(3) Posádka námořní lodi, jakož i jiné osoby zaměstnané na námořní lodi nikoliv jen přechodně, podléhají právním předpisům smluvního státu, pod jehož vlajkou loď pluje.

Článek 9

(1) Diplomaté a členové diplomatického sboru

smluvních států jsou, pokud jde o jejich činnost pro vysílající stát, vyňati z právních předpisů platných v přijímajícím státě.

(2) a) Vynětí uvedené v odstavci 1 platí také pro členy správního a technického personálu mise, jakož i pro členy služebního domácího personálu mise, kteří nejsou ani občany přijímajícího státu, ani v něm nemají trvalý pobyt.

b) Bez ohledu na ustanovení písmene a) mohou členové správního a technického personálu mise, kteří jsou občany vysílajícího státu s trvalým pobytem v přijímajícím státě, volit během tří měsíců po začátku zaměstnání používání právních předpisů vysílajícího státu.

(3) Vynětí podle odstavce 1 platí dále pro soukromé domácí zaměstnance, kteří jsou výhradně zaměstnáni u diplomata nebo člena diplomatického sboru, pokud

a) nejsou ani občany přijímajícího státu ani v tomto státě nemají trvalý pobyt a

b) podléhají právním předpisům platným ve vysílajícím státě nebo ve třetím státě.

(4) Zaměstnává-li diplomat nebo člen diplomatického sboru osoby, na které se nevztahuje vynětí podle odstavce 3, postupuje se podle právních předpisů platných v přijímajícím státě.

(5) Odstavce 1 až 4 platí obdobně pro členy konzulárních zastoupení, jakož i pro členy domácího personálu zaměstnané výhradně v jejich službách.

Článek 10

(1) Na společnou žádost zaměstnance a jeho zaměstnavatele mohou příslušné úřady obou smluvních států po dohodě stanovit výjimky z článků 7 až 9.

(2) Platí-li pro zaměstnance podle odstavce 1 právní předpisy jednoho smluvního státu, ačkoli vykonává zaměstnání na území druhého smluvního státu, použijí se právní předpisy tak, jako by toto zaměstnání vykonával na území prvního smluvního státu.

ČÁST III

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

Hlava první

Důchodové zabezpečení

Článek 11

(1) Rozsah a způsob hodnocení dob zabezpečení se řídí právními předpisy toho smluvního státu, v jehož důchodovém zabezpečení byly tyto doby získány, a ustanovením článku 20 této smlouvy.

(2) Vznikne-li osobě zúčastněné na důchodovém zabezpečení na území obou smluvních států nárok na důchod v jednom či v obou smluvních státech pouze s přihlédnutím k dobám zabezpečení získaným na vlastním území, poskytne takový důchod příslušný nositel zabezpečení tohoto smluvního státu.

(3) Pokud nárok na důchod podle odstavce 2 ve smluvním státě nevznikne, posoudí příslušný nositel zabezpečení tohoto státu nárok na důchod s přihlédnutím k dobám zabezpečení získaným v obou smluvních státech takto:

- a) nositel zabezpečení smluvního státu zjistí, zda podle jeho právních předpisů splňuje osoba s přihlédnutím k součtu dob zabezpečení v obou smluvních státech podmínky pro nárok na důchod,
- b) existuje-li nárok na důchod, vypočte nositel zabezpečení nejprve teoretickou výši důchodu, která by náležela, kdyby se všechny doby zabezpečení započitatelné podle právních předpisů obou smluvních států zhodnotily výlučně podle právních předpisů pro něj platných.

(4) Na základě teoretické výše důchodu přizná nositel zabezpečení důchod v částce odpovídající poměru mezi délkou doby zabezpečení hodnocené podle jeho právních předpisů a celkovou dobou zabezpečení získanou podle právních předpisů obou smluvních států.

(5) Je-li doba zabezpečení ve druhém smluvním státě kratší než jeden rok, nárok na důchod vůči nositeli zabezpečení tohoto smluvního státu nevznikne; uvedenou dobu vypočte nositel zabezpečení smluvního státu, který přiznává důchod, tak, jako by byla získána na jeho území.

(6) Při postupu podle tohoto článku se doby zabezpečení, které se překrývají, započítávají pouze jednou.

Článek 12

Důchody pozůstalých přiznává a vyplácí nositel zabezpečení toho smluvního státu, za jehož důchody se považují nebo by se považovaly důchody, z nichž se důchody pozůstalých vyměňují.

Článek 13

Další dávky důchodového zabezpečení (výchovné, příplatek k výchovnému, zvýšení důchodu pro bezmocnost, podpora při narození dítěte a pohřebné) přiznává a vyplácí nositel zabezpečení toho smluvního státu, který vyplácí důchod. Pokud důchod vyplácí nositel zabezpečení obou smluvních států, tyto dávky přiznává a vyplácí nositel zabezpečení toho smluvního státu, na jehož území má oprávněná

osoba trvalý pobyt. Jsou-li oprávněné dvě osoby s trvalým pobytem v různých smluvních státech, je příslušným k výplatě výchovného a příplatku k výchovnému nositel zabezpečení toho smluvního státu, na jehož území má dítě trvalý pobyt.

Hlava druhá

Nemocenské pojištění (zabezpečení)

Článek 14

Dávky nemocenského pojištění (zabezpečení) přiznávají a vyplácí v rozsahu a za podmínek určených vlastními právními předpisy příslušní nositelé zabezpečení smluvního státu, kde je osoba nemocensky pojištěna (zabezpečena).

Článek 15

Je-li pro nárok na dávku potřebná určitá doba zabezpečení, započítávají se do ní i doby zabezpečení získané ve druhém smluvním státě; doby zabezpečení, které se překrývají, se započítávají pouze jednou.

Článek 16

Jsou-li podle právních předpisů s přihlédnutím k této smlouvě dány předpoklady pro poskytování přídatků na děti (příplatku k přídatkům na děti) nebo jednorázových dávek (podpory při narození dítěte, pohřebného) v obou smluvních státech, přiznává a vyplácí dávku nositel zabezpečení toho smluvního státu, v němž má oprávněná osoba trvalý pobyt, a jde-li o pohřebné, v němž měl zemřelý trvalý pobyt. Jsou-li oprávněné dvě osoby, avšak s trvalým pobytem v různých smluvních státech, je příslušným k výplatě přídatků na děti a příplatku k přídatkům na děti nositel zabezpečení toho smluvního státu, na jehož území má dítě trvalý pobyt.

Hlava třetí

Státní sociální dávky

Článek 17

Státní sociální dávky se přiznávají a vyplácí za podmínek stanovených právními předpisy smluvního státu, na jehož území má občan České republiky nebo Slovenské republiky trvalý pobyt.

Hlava čtvrtá

Dávky a služby sociální péče

Článek 18

Dávky a služby sociální péče se přiznávají a vyplácí za podmínek stanovených právními předpisy toho smluvního státu, na jehož území má občan České republiky nebo Slovenské republiky trvalý pobyt.

Článek 19

Občanu České republiky nebo Slovenské republiky, který nemá trvalý pobyt na území druhého smluvního státu, se poskytnou dávky a služby sociální péče pouze v naléhavých případech ohrožení života nebo zdraví vyžadujících okamžité řešení; jejich úhradu a způsob finančního zúčtování určí správní ujednání.

ČÁST IV SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 20

(1) Doby zabezpečení získané přede dnem rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky se považují za doby zabezpečení toho smluvního státu, na jehož území měl zaměstnavatel občana sídlo ke dni rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky nebo naposledy před tímto dnem.

(2) Pokud občan neměl ke dni rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky nebo naposledy před tímto dnem zaměstnavatele se sídlem na území České a Slovenské Federativní Republiky, považují se doby zabezpečení získané před tímto dnem za doby zabezpečení toho smluvního státu, na jehož území měl občan trvalý pobyt ke dni rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky nebo naposledy před tímto dnem.

Článek 21

(1) Příslušné úřady upraví ve správním ujednání nezbytná opatření k provádění této smlouvy.

(2) Nositelé zabezpečení si vzájemně poskytují bezplatnou správní pomoc (provádějí administrativní úkony a služby), sdělují údaje a informace potřebné pro posuzování nároků.

(3) Dávky do druhého smluvního státu se vyplácejí podle platební dohody sjednané mezi oběma smluvními státy, pokud by takové dohody nebylo, v měně směnitelné ve smluvním státě příjemce dávky.

(4) Nositelé zabezpečení si vzájemně uznávají doklady vydávané příslušnými orgány druhého smluvního státu; posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob pro účely poskytování dávek podmíněných nepříznivým zdravotním stavem náleží do působnosti příslušného orgánu smluvního státu, jehož nositel má poskytovat dávku.

Článek 22

(1) Žádosti, opravné prostředky a jiná podání, které se předkládají při provádění této smlouvy nebo právních předpisů jednoho smluvního státu u příslušného úřadu, nositele zabezpečení, u jiného příslušného orgánu nebo u soudu jednoho smluvního státu, se považují za žádosti, opravné prostředky a jiná podání

předložená u příslušného úřadu, nositele zabezpečení, jiného příslušného orgánu nebo soudu druhého smluvního státu.

(2) Návrhy a opravné prostředky, které musí být podány ve stanovené lhůtě nositeli zabezpečení nebo příslušnému soudu jednoho smluvního státu, se považují za podané včas, jestliže byly doručeny ve stanovené lhůtě nositeli zabezpečení nebo příslušnému soudu druhého smluvního státu.

(3) Žádosti, opravné prostředky a jiná podání ve věci sociálního zabezpečení občanů jednoho smluvního státu podané u nositele zabezpečení nebo u příslušného soudu druhého smluvního státu nelze odmítnout z toho důvodu, že jsou napsány v úředním jazyce prvního smluvního státu.

Článek 23

(1) Styk příslušných úřadů, nositelů zabezpečení, příslušných orgánů a soudů obou smluvních států při provádění této smlouvy se uskutečňuje přímo.

(2) Nositelé zabezpečení, příslušné orgány a soudy obou smluvních států si poskytují v sociálním zabezpečení vzájemnou pomoc v témže rozsahu, jako by se jednalo o provádění vlastního sociálního zabezpečení.

Článek 24

Konzulům obou smluvních států přísluší právo zastupovat (osobně nebo osobou jimi zmocněnou) občany svého smluvního státu před příslušnými úřady, nositeli zabezpečení, příslušnými orgány a soudy druhého smluvního státu.

Článek 25

Lékařská vyšetření pro účely sociálního zabezpečení osob zdržujících se na území druhého smluvního státu se provádějí na žádost nositele zabezpečení prvního smluvního státu za stejných podmínek jako pro nositele zabezpečení druhého smluvního státu.

Článek 26

Vyskytnou-li se při provádění této smlouvy tvrdosti, mohou se příslušné úřady obou smluvních států dohodnout o způsobu použití ustanovení této smlouvy. Obdobně se postupuje i v případech, dojde-li při jejím provádění k rozdílnému výkladu. Nebude-li dosaženo shody, dohodnou se příslušné úřady smluvních států na dalším postupu.

ČÁST V

ZVLÁŠTNÍ ÚPRAVA PRO PŘÍSLUŠNÍKY OZBROJENÝCH SIL A SBORŮ

Článek 27

Pro dávky vyplácené orgány sociálního zabezpečení ozbrojených sil a sborů platí ostatní ustanovení této smlouvy, pokud se nestanoví jinak v této části.

Článek 28

Za státní sociální dávky se pro účely této smlouvy považují i opakující se dávky související se skončením služebního poměru příslušníků ozbrojených sil a sborů.

Článek 29

Dávky důchodového zabezpečení vyplácené orgány sociálního zabezpečení ozbrojených sil a sborů se ke dni rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky považují za dávky důchodového zabezpečení toho smluvního státu, na jehož území má oprávněný trvalý pobyt. Příslušným k výplatě těchto dávek je příslušný orgán tohoto smluvního státu.

Článek 30

Doba služby (zaměstnání) konaná přede dnem rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky na území druhého smluvního státu se považuje za dobu služby (zaměstnání) na území toho smluvního státu, jehož příslušný orgán bude přiznávat důchod. Tato služba (zaměstnání) se hodnotí ve stejném rozsahu a za stejných podmínek, které stanoví předpisy platné ke dni rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky.

Článek 31

(1) Byla-li některá z dávek podle článku 28 vyplácena podle právních předpisů o služebním poměru, který dnem rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky zanikne, považuje se k tomuto dni za dávku podle právních předpisů České republiky nebo Slovenské republiky o služebních poměrech, a to ve výši, v jaké tato dávka náležela ke dni rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky a dále se na tuto dávku vztahují právní předpisy toho smluvního státu, jehož příslušný orgán bude tuto dávku vyplácet.

(2) Výše této dávky se stanoví vždy podle toho právního předpisu, podle něhož skončil služební poměr.

Za Českou republiku:
Václav Klaus v. r.

Článek 32

Nebylo-li o nároku na dávku do dne rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky rozhodnuto dosavadními orgány, bude dokumentace předána k dalšímu postupu příslušnému orgánu toho smluvního státu, na jehož území má žadatel trvalý pobyt.

ČÁST VI

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 33

Důchody přiznané ode dne, který spadá do období před rozdělením České a Slovenské Federativní Republiky, nositeli zabezpečení České republiky nebo Slovenské republiky se nadále považují za důchody toho smluvního státu, jehož nositel zabezpečení byl nebo by byl příslušným k výplatě těchto důchodů ke dni rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky.

Článek 34

(1) Tato smlouva vstoupí v platnost poté, co ji podle svých ústavních předpisů schválí obě smluvní strany. Smlouva bude prozatímně prováděna od 1. ledna 1993.

(2) Smlouva se uzavírá na dobu neurčitou. Každý ze smluvních států ji může písemně vypovědět diplomatickou cestou. Vypovědní doba činí dvanáct kalendářních měsíců a začíná plynout prvním dnem kalendářního roku následujícího po doručení výpovědi druhému smluvnímu státu.

(3) Bude-li tato smlouva vypovězena, zůstávají nároky získané podle jejích ustanovení zachovány.

Článek 35

Tato smlouva je vyhotovena ve dvou exemplářích, každá v jazyce českém a slovenském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Dáno v Praze dne 29. října 1992

Za Slovenskou republiku:
Vladimír Mečiar v. r.

229

**SDĚLENÍ
ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 29. října 1992 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o generelním vymezení společných státních hranic.

Se Smlouvou vyslovila souhlas Česká národní rada a předseda vlády České republiky ji v zastoupení prezidenta republiky ratifikoval.

Smlouva na základě svého článku 15 byla prozatímně prováděna od 1. ledna 1993 a vstoupila v platnost dnem 3. května 1993.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

**SMLOUVA
mezi Českou republikou a Slovenskou republikou
o generelním vymezení společných státních hranic**

Česká republika a Slovenská republika

Článek 4

vedeny přáním stanovit státní hranice mezi oběma státy a upravit otázky s tím související

se dohodly na tomto:

ČÁST I**Článek 1**

Státní hranice mezi Českou republikou a Slovenskou republikou jsou totožné se současnými administrativními hranicemi republik.

Článek 2

Státní hranice mezi Českou republikou a Slovenskou republikou uvedené v článku 1 jsou generelně stanoveny a znázorněny v připojené mapě v měřítku 1 : 25 000, která je nedílnou součástí této smlouvy.

ČÁST II**Článek 3**

(1) Vytyčení, zaměření a vyznačení státních hranic hraničními znaky v terénu přísluší Společné česko-slovenské rozhraničovací komisi (dále jen „Rozhraničovací komise“).

(2) Rozhraničovací komise se skládá z delegace České republiky a delegace Slovenské republiky. Vlády smluvních států jmenují členy své delegace. Delegace mohou podle své potřeby přizvat experty a pomocné síly. V Rozhraničovací komisi budou mít oba smluvní státy paritní zastoupení.

(3) Vlády smluvních států určí z jmenovaných členů předsedu delegace a jeho zástupce.

(1) Rozhraničovací komisi přísluší zejména tyto úkoly:

- a) revidovat úseky státních hranic určené administrativní republikovou hranicí, pro účely rozhraničovacích prací,
- b) vytyčit, zaměřit a vyznačit čáru státních hranic v terénu,
- c) vyhotovit hraniční dokumentární dílo,
- d) vypracovat návrh smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o společných státních hranicích,
- e) řešit případné nejasnosti o průběhu čáry státních hranic,
- f) vytvářet za účelem splnění svých úkolů smíšené pracovní skupiny.

(2) Rozhraničovací komise vydává pro svoji společnou činnost jednací řád, směrnice pro vytyčení, zaměření a vyznačení státních hranic, jakož i návrh na vyhotovení hraničního dokumentárního díla.

(3) Náklady na činnost Rozhraničovací komise ponesou rovným dílem oba smluvní státy.

Článek 5

(1) K rozhodnutí Rozhraničovací komise je potřebná shoda předsedů obou delegací. Rozhodnutí jsou součástí protokolů o jednáních Rozhraničovací komise. Tyto protokoly se stávají právně závaznými, jakmile předsedové obou delegací písemně prohlásí, že byly schváleny ministry vnitra smluvních států.

(2) Nemohou-li se předsedové obou delegací dohodnout, bude další postup Rozhraničovací komise projednán ministry vnitra nebo diplomatickou cestou.

Článek 6

(1) Jednání Rozhraničovací komise a prohlídky státních hranic řídí předseda delegace smluvního státu, na jehož území se konají.

(2) Protokoly z jednání Rozhraničovací komise a prohlídek státních hranic se vypracují v jazyce českém a slovenském. Protokoly podepíše předsedové obou delegací nebo jejich zástupci.

Článek 7

Jednotlivé smluvní státy se zavazují, že poskytnou Rozhraničovací komisi všechny podklady nutné pro její práci, zvláště autentické opisy o vytyčení správních, resp. vlastnických hranic nynějších nebo historických, všechny existující mapy velkých měřítek, geodetické údaje, provedená a neuveřejněná měření a údaje o změnách v poloze hraničních vodních toků.

Článek 8

Smluvní strany se zavazují, že poskytnou Rozhraničovací komisi podporu buď přímo, nebo prostřednictvím místních úřadů ve všem, co se týká dopravy, ubytování, pracovních sil a materiálů potřebných k provedení svěřeného úkolu.

ČÁST III

Článek 9

Smluvní státy se zavazují, že se postarají o bezpečnost geodetických bodů a hraničních znaků, kterými Rozhraničovací komise vyznačí průběh státních hranic.

Článek 10

Hraniční znaky se osadí tak, aby bylo možno dohlédnout od jednoho k druhému, průběžně se očíslovují a jejich poloha a čísla se zaznamenají do hraničního dokumentárního díla.

Za Českou republiku:
Václav Klaus v. r.

Článek 11

Hraniční dokumentární dílo bude obsahovat

- a) hraniční mapy v měřítku 1 : 2500,
- b) hraniční nárysy v měřítku 1 : 1000,
- c) polní náčrty v měřítku 1 : 100, resp. 1 : 500,
- d) podrobný slovní popis průběhu státních hranic,
- e) seznam souřadnic všech lomových bodů státních hranic a geodetických bodů, nezbytných pro vytyčení, zaměření a vyznačení státních hranic.

ČÁST IV

Článek 12

Rozdílnosti názorů, týkající se provádění nebo výkladu této smlouvy, budou řešeny diplomatickou cestou.

Článek 13

Smluvní státy se zavazují, že vytyčovací, vyměřovací a vyznačovací práce završí smlouvou o společných státních hranicích, jejíž nedílnou součástí se stane přesné hraniční dokumentární dílo.

Článek 14

Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou. Pozbývá platnosti dnem vstupu v platnost smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o společných státních hranicích podle článku 13 této smlouvy.

Článek 15

Tato smlouva vstoupí v platnost poté, co ji podle svých ústavních předpisů schválí obě smluvní strany. Smlouva bude prozatímně prováděna od 1. ledna 1993.

Dáno v Praze dne 29. října 1992 ve dvou vyhotoveních, každé z nich v jazyce českém a jazyce slovenském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Slovenskou republiku:
Vladimír Mečiar v. r.

230

SDĚLENÍ

ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 29. října 1992 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o osobních dokladech, cestovních dokladech, řidičských dokladech a evidenci vozidel.

Se Smlouvou vyslovila souhlas Česká národní rada a předseda vlády České republiky ji v zastoupení prezidenta republiky ratifikoval.

Smlouva na základě svého článku 8 byla prozatímne prováděna od 1. ledna 1993 a vstoupila v platnost dnem 3. května 1993.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

SMLOUVA

mezi Českou republikou a Slovenskou republikou

o osobních dokladech, cestovních dokladech, řidičských dokladech a evidenci vozidel

Česká republika a Slovenská republika

vedeny přáním usnadnit a prohloubit spolupráci bezpečnostních orgánů ve věcech osobních dokladů, cestovních dokladů, řidičských průkazů a evidence vozidel

se dohodly na tomto:

Článek 1

Smluvní strany se zavazují, že budou po dobu pěti let ode dne zániku České a Slovenské Federativní Republiky uznávat platnost osobních a cestovních dokladů, řidičských průkazů, osvědčení pro učitele řidičů silničních motorových vozidel, technických průkazů motorových (přípojných) vozidel, vydaných příslušnými orgány s platností pro celé území bývalé České a Slovenské Federativní Republiky.

Článek 2

Smluvní strany se zavazují do šesti měsíců od účinnosti této smlouvy vydat obecně závazné právní předpisy, jimiž upraví postup a stanoví lhůtu pro vyznačování státního občanství v občanských průkazech pro případy, kdy má být občanského průkazu užito jako dokladu opravňujícího k cestě a pobytu na území druhé smluvní strany. O vydání těchto právních předpisů se budou vzájemně informovat.

Článek 3

(1) Smluvní strany se zavazují po vzniku dvou samostatných států uznávat na svém území platnost dokladů vydávaných příslušnými správními orgány druhé smluvní strany v následujícím rozsahu:

- a) občanský průkaz (identifikační karta) jako doklad totožnosti, doklad o státní příslušnosti k jednomu z nově vzniklých států a jako cestovní doklad ke vstupu a pobytu na území druhého smluvního státu,
- b) řidičské průkazy jako doklady o tom, že občan je oprávněn řídit motorová vozidla příslušné skupiny, a to po dobu šesti měsíců,
- c) technické průkazy motorových (přípojných) vozidel jako doklady o tom, že se vozidlo shoduje se schváleným typem nebo byla schválena jeho technická způsobilost, a to pouze do té doby, než dojde ke změně právní úpravy podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích. Vozidlo s tímto dokladem bude převedeno do evidence smluvní strany za předpokladu, že je v řádném technickém stavu.

(2) Vozidlo uvedené do provozu na pozemních komunikacích jedné smluvní strany, které nepodléhá evidenční povinnosti, bude uznáváno za způsobilé k provozu na pozemních komunikacích druhé smluvní strany za předpokladu, že pro vozidlo vydal výrobce nebo příslušný správní orgán technické osvědčení a je v řádném technickém stavu.

Článek 4

Osvědčení pro učitele řidičů silničních motorových vozidel vydaná příslušnými správními orgány jedné ze smluvních stran nebudou druhou smluvní stranou uznávána.

Článek 5

(1) Cestovní doklady vydané podle zákona č. 63/1965 Sb., o cestovních dokladech, příslušnými orgány

a cestovní doklady vydané podle zákona č. 216/1991 Sb., o cestovních dokladech a cestování do zahraničí, příslušnými orgány jsou platné na území České republiky i Slovenské republiky.

(2) Obě smluvní strany provedou označení cestovních dokladů vydaných do zániku České a Slovenské Federativní Republiky a vydávaných po vzniku dvou samostatných států názvem státu a státním znakem té smluvní strany, jejímž občanem je držitel cestovního dokladu.

(3) Obecně závazné právní předpisy smluvních stran stanoví termín, do kdy je možné vydávat cestovní doklady se státním znakem České a Slovenské Federativní Republiky. Obecně závazné právní předpisy obou smluvních stran dále stanoví termín, do kdy musí být označování cestovních dokladů ukončeno. Cestovní doklady, které nebudou do tohoto termínu označeny, ztrácejí svou platnost.

Článek 6

Údaje obsažené v dopravních a správních eviden-

cích a s tím související spisové materiály si budou obě smluvní strany vzájemně předávat na požádání. Podrobnosti o náležitostech dožádání a o postupu při vyřizování dožádání upraví prováděcí protokol k této smlouvě.

Článek 7

Tato smlouva se sjednává na dobu neurčitou. Smluvní strany ji mohou kdykoliv vypovědět písemně diplomatickou cestou, přičemž Smlouva pozbude platnosti uplynutím šesti měsíců ode dne doručení výpovědi.

Článek 8

Tato smlouva vstoupí v platnost poté, co ji podle svých ústavních předpisů schválí obě smluvní strany. Smlouva bude prozatímně prováděna od 1. ledna 1993.

Dáno v Praze dne 29. října 1992 ve dvou vyhotoveních, každé z nich v jazyce českém a jazyce slovenském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Českou republiku:
Václav Klaus v. r.

Za Slovenskou republiku:
Vladimír Mečiar v. r.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě chyb

1. ve sdělení ministerstva zahraničních věcí č. 64/1993 Sb., o sjednání Platební smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou

Třetí věta textu sdělení má správně znít: „Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 10 odst. 2 dnem 8. února 1993.“,

2. ve sdělení ministerstva zahraničních věcí č. 65/1993 Sb., o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o používání peněžních prostředků v národních měnách v oblasti vzájemného cestovního ruchu

Třetí věta textu sdělení má správně znít: „Smlouva

vstoupila v platnost na základě svého článku 10 odst. 2 dnem 8. února 1993.“,

3. ve sdělení ministerstva zahraničních věcí č. 80/1993 Sb., o sjednání Dohody mezi ministerstvem financí České republiky a ministerstvem financí Slovenské republiky a Českou národní bankou a Národní bankou Slovenska o provádění některých druhů plateb v devizové oblasti

Jako signatář Dohody za Národní banku Slovenska má být místo „Marián Tkáč“ správně uveden „Marián Jusko“,

v příloze k článku I má poslední odstavec místo „s)“ správně být označen „r)“.

Redakce

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Hybernská 2, 110 00 Praha 1, telefon (02) 22 41 77, fax (02) 242 173 13 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna VN MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 663 100 71 l. 154-158, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kč) - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 30015-706-011 - Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte ICO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41, (24 51 05 14) l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41, (24 51 05 14) l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 422 139 62 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 - Ostrava, Dr. Šmerala 27, telefon (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích.